

ность и най голѣмото тържество на братската любов. Старитѣ имахж една прѣкрасна дума: Всичко е общо мѣжду приятели. Тѣй сжщо всичко е общо мѣжду братия, понѣ до оная възраст до когато нуждитѣ на животътъ ги принуджтъ да иматъ различни и отдѣлни интереси; тогава даже братията не трѣбва никакъ да забравягъ че тѣ не сж чужди едни къмъ други. А мѣжду това, ние виждаме постоянно семейства да се раскъсватъ и распръсватъ отъ нищожни и по нѣкога ужасни крамоли на интересътъ. При раздиланието на родителското състояние, братията често сж наджхани съ свирѣпостта и хищничеството на хищнитѣ птици. Най богатитѣ сж най ожесточенитѣ. Отъ тука се пораждагъ братскитѣ умрази по дълбоки и по закоревели отъ обикновеннитѣ умрази, защото сж по противни на естеството. Обаче, колко по добро и по естествено щѣше да бжде да раздѣляме тихо скръбнитѣ прѣимущества които ние длѣжимъ на смъртъта на родителитѣ си. Колко по естествено и по съобразно съ братското приятелство щѣше да бжде ако се водѣхме въ тѣзи дѣлби по строгата справедливостъ, и ако даже се покажахме великодушни като дадемъ повече на оногызъ който има най много нужда?

Всичко онова което казахме за братията може да се каже и за сестритѣ; само, струва ни се, че тука интимността е по нѣжна и по деликатна. Каква по приятна гледка за очитѣ и въображението отъ гледката на двѣ сестри почти на сжщата възраст, имѣюци сжщото лице, сжщото облѣкло, сжщитѣ навици, макаръ и съ различни характери? Струва ми